

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. október 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A jelentési kötelezettség megszegésének vétsége miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. május 08. napján kihirdetett 42.Kb.78/2017. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. május 8. napján kihirdetett 42.Kb.78/2017. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.440.§ (1) bekezdésébe ütköző jelentési kötelezettség megszegése vétségében, ezért - önálló katonai büntetésül - lefokozásra ítélte. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 17.600,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője egyaránt irányának és okának megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.515/2018/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Álláspontja szerint a megalapozott, mérlegelésen alapuló tényállás megváltoztatására a felülmérlegelés tilalma miatt nincs lehetőség. A vádlott magatartásával méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, így a büntetés megváltoztatása nem indokolt.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes, írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a szolgálati viszony megszűntetésével járó lefokozás katonai büntetés helyett más büntetést, illetve katonai mellékbüntetést szabjon ki, megadva ezzel védencének az utolsó esélyt arra, hogy a szolgálatban megtartható legyen. Kifejtette azon álláspontját, hogy méltánytalanul járt el a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a védencével szemben, amikor a lefokozást kiszabta, mert még az ügyészség is csupán pénzbüntetés és várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés

kiszabására tett indítványt. Beadványában nem vitatta, hogy védence nem nyomban tette meg a jelentést, azonban egyrészt nem volt teljesen biztos az információban, másrészt szeretne volna, ha a neve nem szerepel az ügyben, mert az alapügy egyik vádlottja, Sz.Sz. a védencének közeli ismerőse. Ezért a vádlott először E.Zs.-t bírósági végrehajtót kereste meg, hogy tisztázza a busszal kapcsolatos körözést, majd annak tényéről megbizonyosodva volt kollégáját, a pusztaszabolcsi körzeti megbízottat tájékoztatta a jármű feltalálási helyéről. Álláspontja szerint azonban ez a magatartás nem járt a szolgálatra nézve olyan súlyú jelentős hátrány veszélyével, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság értékelte, hiszen három évnyi körözést követően a vádlott információja alapján került elő a busz és védence magatartása felgyorsította a körözött jármű előkerítését.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen enyhítés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint védence hibázott, késlekedett a jelentés megtételével, azonban ezáltal még nem vált méltatlanná a rendfokozatra és a szolgálatra. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva tekintsen el a vádlott lefokozásától, szolgálati viszonya megszüntetésétől.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem tagadta az eljárás során, hogy hibázott. Megbánta a cselekményt, és arra kérte a bíróságot, hogy adjon lehetőséget arra, hogy továbbra is rendőr maradjon. Előadta, hogy végső soron az vezérelte, hogy segítse a hatóságokat.

A vádlotti és védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.590.§. (1) és (2) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az ügyész, a vádlott és a védő a bíróság eljárását nem is kifogásolta, eljárási szabálysértésre nem hivatkozott.

Az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, vallomásai azonban ténybeli beismerő vallomásnak tekinthetők. A bűnösségének tagadása mellett érdemi védekezést terjesztett elő, mely szerint azért nem tett kellő időben és a szolgálati út betartásával jelentést az ügyben, mert egyrészt meg akart bizonyosodni arról, hogy valóban a körözés alatt álló jármű hollétéről szerzett tudomást, másrészt úgy próbálta segíteni a hatóságok munkáját, hogy a busz tulajdonosával fennálló ismeretsége miatt az ő neve jelenjen meg az ügyben. Amikor megbizonyosodott arról, hogy a körözött busz hol található, azt jelezte B.D-nek, a szükséges intézkedések megtétele érdekében.

Nem tévedett a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, amikor a tényállást a vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben a ténybeli beismerő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása, a tárgyaláson felolvasással a bizonyítás anyagává tett tanúvallomások, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így különösen a vádlott és B.D. között lezajlott üzenetváltás anyaga alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 2. oldal 6. bekezdésétől a 4. oldal végéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Ítéletének tényállását a bizonyítékokkal összhangban rögzítette, indokolása a logika szabályainak megfelelő.

Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a bíróság, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk.440.§ (1) bekezdésébe ütköző jelentési kötelezettség megszegésének vétségében megállapította.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélete 5. oldalán kifejtett jogi álláspontját.

A vádlott terhére megállapított bűncselekményt az követi el, aki fontos szolgálati ügyben kellő időben nem tesz jelentést, vagy valótlan jelentést tesz, ha a bűncselekmény a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével jár.

A jelenleg hatályos büntető törvénykönyv 2012. évi C. tv. 440.§ (1) bekezdése, valamint a korábban hatályos Btk az 1978. évi IV. törvény 350.§-a összehasonlításával megállapítható, hogy a jelentési kötelezettség megszegése tekintetében egyfajta dekriminalizáció történt, hiszen kis eltéréssel a korábbi szabályozás szerinti bűncselekménynek a szolgálatra jelentős hátrányra utaló minősített esete vált a jelenleg hatályos törvényi tényállás alapesetévé, azzal a különbséggel, hogy a 2012. évi C. tv. 440. § (1) bekezdése a bűncselekmény megállapításának feltételéül nem kívánja meg a szolgálatra jelentős hátrány bekövetkezését, megelégszik csupán annak veszélyével is.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság körültekintően vizsgálta, hogy a vádlott jelentési kötelezettségének megszegésével összefüggésben a jelentős hátrány veszélye fennállt-e, hiszen annak elmaradása esetén a magatartás csupán fegyelmi vétségként lenne értékelhető. A vádlott tényállásban írt jelentési kötelezettsége a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV.tv. 13.§ (1) bekezdésén, és a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 4.§ (3), és a 89. §.(3) bekezdésein alapult, mivel egy folyamatban lévő büntetőeljáráshoz kapcsolódó fontos tényről szerzett tudomást.

A Legfelsőbb Bíróság Bfv.844/2008/6. számú ítéletében megállapította a jelentős hátrány veszélyét olyan vádlott tekintetében, aki nem tett jelentést arról, hogy a súlyos bűncselekményt elkövető körözés alatt álló ismerősével mobiltelefonon beszélt, illetve tartózkodási helyéről is tudomást szerzett. A Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy a terhelt cselekménye a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével járt, mivel az alapügy nyomozását és a rendőri erők célirányos igénybevételét komolyan nehezítette. A jelen ügyben a vádlott egy bíróság előtt folyamatban lévő igen jelentős tárgyi súlyú ügyben vagyonekhozás alá vonható, több éve körözött, nagy értékű gépjármű hollétéről szerzett tudomást, melyről kellő időben nem tett jelentést előljárójának, így magatartása szintén a jelentős hátrány veszélyével járt.

A vádlottnak és védőjének az eltérő büntetés kiszabására irányuló indítványa nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottat lefokozás önálló katonai büntetésre ítélte. Az ügyészség az elsőfokú ítéletet tudomásul vette. A Be.595.§ (4) bekezdés g) pontja a súlyosítási tilalom kapcsán nem zárja ki a pénzbüntetés lehetőségét, annak jogszabályi lehetősége a jelen ügyben fennállt, azonban az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldal utolsó bekezdésében helytállóan fejtette ki, hogy a vádlott magatartásával méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, és a hivatásos rendőri szolgálatban nem tartható meg. A vádlottnak a B.D.-rel folytatott üzenetváltása jelzi, hogy a vádlott személyében rejlő társadalomra való veszélyesség magasabb annál, hogy a pénzbüntetés akár katonai mellékbüntetés mellett is elegendő lenne a Btk.79.§-ban írt büntetési célok eléréséhez. A vádlottnak a Sz.Sz. polgári egyén és 131 társa ellen folyamatban lévő igen jelentős súlyú ügy kapcsán fel kellett volna ismernie, hogy milyen magatartást kell tanúsítania, és az egyéni motivációját félretéve a szolgálati út betartásával azonnal jelentést kellett volna tenni a tudomására jutott információról előljárójának. A jelen ügyben tanúsított vádlotti magatartás nem egyeztethető össze a rendőri hivatással.

Ezért a másodfokú katonai tanács egyetértett az elsőfokú bíróság által önálló katonai büntetesként kiszabott lefokozással.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése is törvényes, ezért azt a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. október 10.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. október 10.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül